

T.T. 903 τη 2-8-22

Σεις βρίκατε την προσωνυμία του «γενναιότατε» για να γράψετε ένα γράμμα, εγώ δυσκολεύομαι να γράψω οιονδήποτε τίτλον αφίνων να τον συμπληρώσητε με οποιονδήποτε κρίνετε πιο ευάρμοστον. Τον λόγον θα σας εξηγήσω παρακάτω. Προτού σας γράψω κάτι τι, οφείλω να εξομολογηθώ μια παρατυπία την οποία έκανα. Το γράμμα σας απευθύνετο εις τον φίλον μου λοχαγόν και εγώ που σας γράφω είμαι ο υπολοχαγός. Σκέφτηκα εάν έπρεπε να κάνω χρήσιν δικαίωματος που μου παρεχώρησε ή να περιμένω να λύσετε τις δοσοληψίες μόνοι σας. Ο διάβολος έχει πολλά πόδια και η περιέργεια του ρωμιού ακόμα περισσότερα. Πολλά γρ'μματα ελήφθησαν και από τους δυό μας εκ μέρους κοριτσιών εις τα οποία ο μεν φίλος μου λοχαγός απήντησε πλην του ιδικού σας εγώ δε εις κανένα παρά μόνον στο δικό σας και που η απάντησις ήτο υποχρέωσις άλλον. Ο λόγος ευνόητος αυτό το συνεσφιγμένον ύφος, η λακωνικότητα και το καλλιτεχνικό γράψιμο μου εκίνησαν την περιέργειαν περισσότερο από το ανάγνωσμα των ηλιθιοτήτων που έλαβα από άλλες. Να αυτά ήσαν εκείνα που με παρεκίνησαν να γράψω παρ'όλη την κλασική μου τεμπελιά εις το ζήτημα της αλληλογραφίας. Ίσως μου πήτε «αφού βαρυνέσθε να γράφετε τότε γιατί ζητάτε αλληλογραφία;» είμαι τελείως ξένος προς το δημοσίευμα και μόνον τα διάφορα γράμματα από πρόσωπα άγνωστα με ηνάγκασαν να ανακαλύψωβ τον δράστη της χαριτωμένης φάρσας που επαίχθηκε εις βάρος μου από τον φίλον μου λοχαγόν. Τώρα λίγα λόγια για τον τίτλον της επιστολής. Η αλληλογραφία του στρατού με κοπέλες, χήρες, ζωντοχήρες, παραμάνες κ.λ. έχει ως πρώτον λόγον την ψυχαγωγίαν, αλλά καμιά φορά καταλήγει εις επεισόδια κωμικοτραγικά, ακόμα διηγούνται στο Σύν/μά μας την ανεπανόρθωτον δυστυχίαν που υπέστη ένας λοχαγός χορέψας τον χορόν του Ησαία με μια δακτυλογράφο κάποιου Υπουργείου η οποία αριθμούσε τόσους Μαίους όσους και το Υπουργείον από της ιδρύσεώς του, εγώ δε ο ίδιος διατηρώ στη μνήμη μου την αφήγησι κάποιου φίλου μου : ο όποιος φεύγει ακόμα από ένα σκιάχτρο που είχανε δώσει ραντεβού κατόπιν αλληλογραφίας. Αλλά μήπως είναι αυτά μονάχα; Διάφοροι φαρσέρ ανήκοντες εις την κατηγορίαν του φύλου μου γουστάρουν με τα καϋμένα παιδιά του μετώπου με αλληλογραφίαν μελιστάλακτη και όταν φθάσουν στο ψητό τους στέλνουν μια φωτογραφία που είναι να σπαρταράη κανείς στα γέλοια με το πάθημά τους ! Τι να σας ειπώ. Τέτοιες συγκινήσεις δεν μου αρέσουν καθόλου. Γιαυτό τις αποφεύγω για να γελώ εις βάρος άλλων. Μου χρειάζεται βέβαια και εμένα κάποια στοργή από φιλικό πρόσωπο κάποια έκφρασις συμπαθείας και συμπόνοιας, τέλος ότι κι εμένα μεμ θυμούνται για τας μικράς μου εκδουλεύσεις προς την φίλη μας Πατρίδα. Για να αποφεύγω όμως τον πειρισμό διαβάζω τα γράμματα της μάνας μου όσω παληά και αν είναι και εκεί ανακουφίζομαι από τα αισθήματα της αδόλως αγάπης της, από τον πόνο του χωρισμού και τόσα άλλα. Καμμιά φορά δακρύζω κιόλας και αυτό με ευχαριστεί υπερβολικά. Μου δίνει να καταλάβω ότι με όλες τις τραχύτητες του πολέμου μ'όλα τα απάνθρωπα που βλέπη κανείς και διαπράττει μου μένει ακόμα αρκετή παρακαταθήκη ανθρωπισμού και ότι εάν αύριο γυρίσω στην κοινωνία θα μπορέσω να μη διατηρώ ζωώδη ένστιχτα.

Τώρα για την αλληλογραφία μας. Δεν ηξέρω ποιό πρόσωπο μου γράφει και τι περίπου διάθεση έχει. Πάντως εγώ θα έχω την τιμήν να γράφω αδιαφορών για το πρόσωπον αρκεί να λείψουν η σεμνοτυφία από μέσα και η αερολογία. Μου

αρέσουν τα απλά και τα όχι δια τεθλασμένης βλεπόμενα όπως έβλεπε ο πατήρ της φυγής. Να λ.χ. εκείνος ο τίτλος «γενναιότατε» μου ημικατέστρεψε το σύνολο. Τι διάβολο ούτε γέρος στρατηγός με ρευματισμούς, με ισχυαλγίες και μεμ κανένα αιώνα χρονάκια δεν ήκουε τέτοια προσαγόρευσι στην εορτή των γενεθλίων του. Ύστερα η γενναιότης εδώ πέρα έχει στραπατσarisθεί εις σημείον κτηνώδες. Δεν είνε αρετή την οποίαν διακρίνει κανείς εις ολίγα άτομα αλλά εις το σύνολο. Ο χθεσινός φανταράκος φυλάει σκοπός και μπορεί κανείς να κοιμάται ξέγνοιαστα γιατί ξέρει τη δουλειά του τι θα κάνη όταν οι μεμέτηδες τον επισκευθούν.

Αρκετά σας εκούρασα με τη φλυαρία μου και παρ'όλον το ότι η λακωνικότης είνε αρετή κατ'εξοχήν στρατιωτική εγώ έκαμα υπερβολικήν κατάχρησιν.

Δεχθήτε τας ευχαριστίας μου και τους χαιρετισμούς μου

Βλατώρης

Υ.Γ. Αλήθεια γιατί αλληλογραφείτε μέσω Poste-restante ? Δεν είνε προτιμότερο το σπίτι;